

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке ће  
изјакују се да погоде.Редакција је у граду  
Солуну бр. 20Годишњи краљевски  
ДРАГ. С. РОГИЋ

# НАРОД

## Један историјски догађај

Историјски су нам догађаји сувише близу, они се ређају огромном брзином, да их не можемоовољно оценити по вредности ни сваки за себе, ни један према другом. За доцније студије нашег времена биће готово збуњености, кад се одједном има пред собом све што се дододило за најкраће време.

Једна од најкрупнијих појава за наш народ, а и за историју Европе, биће несумњиво развој југословенског питања. Оно је, као под неком чаробном руком, наједном букнуло, изнесено на решење и са лакоћом, како се само свете истине схватају, добило потпун, одређен облик. Силина, којом је оно подједнако обухватило све слојеве народа, на обема странама заражених држава у којима он живи, фикат, да у томе народу нема ни труни какве опозиције општем и формулисаном гледишту на југословенску будућност, светлост, која је као сунце растерала мрак верских и политичких заблуда и отегала под земљу интриге наших непријатеља — најбоље говоре о нашем праву, о нашеј истини и недољивости остварења наших заједничких жеља.

Пред своју смрт је покојни Крек допунио своју величину једном великим мисли: нема сile, нити се могу до годити обрти, који ће моћи да спрече уједињење Срба, Хрвата и Словенаца. Неће то мићи да омете никаква војничка сила, никакве политичке комбинације.

А два паралелна документа: слободна изјава слободних људи у Крфској Декларацији и херојска изјава потлачених људи Југословенског Клуба у Бечу од 17. маја 1917. године не допуштају да се ма колико и икада различно мисли о воји Југославија. Њихова је воља општа, несумњива: заједнички слободан живот у једној заједничкој држави.

Срећна нова година! Александар, с. р.

Лондон. — На раднички конгрес у Лондону дошли су представници три милиона енглеских радника. Цаљ је ове конференције био да се донесу одлуке, какво ће државе усвојити енглески радници у погледу разних предлога о миру и да

мира и правичног решавања ствари, па да добије и свој крајњи облик. И још више, никакве заблуде ни рђаве намере неће га ни тада спречити да не буде свршен.

И тај дух, то осећање сигурности у победу правде, и са њом и нашег уједињења, који подједнако запаја све делове разједињеног троименог народа и у слободи и под туђином инспирисао је и нашег Наследника Престола у овој наредби:

»Поздрављам моје официре, подофицире и војнике католичке и протестанске вере који данас прослављају нову годину и желим да се у њој крунишу успехом заједнички напори и оствари идеал народа нашег уједињењем у једну слободну и демократски организовану државу, која би сви ма вероисповестима зајемчила потпуну равноправност и омогућила свестран развигак. Ја сам уверен да ће се моји официри, подофицири и војници православне вере, са искреношћу која је вазда одликова, придржити поздраву који да насташајем борцима браћи католичке и протестанске вероисповести и да ће они са мном заједно захелети срећну нову годину и срећан рад на ослобођењу. Желим да тај поздрав доспе и до кућа и породица браће наше и да им објави, да смо овде, на уласку у заједничку отаџбину, сви уједињени и пројмани уверењем да ће нова година, благодарећи најшем напорима и искреној помоћи Савезника учинити крај патњама свију оних, који на дому са нестручњем очекују долазак наш.

Алзас и Лорен и Польска да одлуче сами о својој судбini.

Балканске државе да се ослободе сваке стране владавине и да се њихова независност осигура од сваког настапа.

се дефинише гледиште радника, што се тиче британских циљева рата.

Г. Хендерсон, бивши министар и један од шефова енглеске радничке странке прочитao је одмах по отварању седнице писмо Лојда Чорса, у коме он изложе гледиште владе на у слове за мир и истиче потребу да се споразуме са Савезницима, пре но што ће се ма шта изменити у њиховим условима.

После тога је Хендерсон узео реч и, усрд бурних овација, изјавио је да радничка странка, без резерве, констатује, да би немачка победа довела до потпуног уништења слободе у Европи.

За Хендерсоном је говорило више говорника. Сви су они истацали потребу да треба убити прусијанизам пре него што се и сања о миру.

Конференција је једногласно усвојала текст мемоара, који је предложен пред седник Хендерсон у коме је формулисано гледиште радничке странке на циљеве рата: Тад мемоар је поднет влада и ово су у њему главни услови за мир:

Владавина на свету на демократским начелима.

Укидање тајне дипломације.

Збаџивање апсолутизма и укидања насиљног регрутовања.

Смањивање наоружања. Стварање конференције држава.

Потпuno власпостављање Белгије заједно са свима оштетама, које то власпостављење претпоставља.

Власпостављање Луксембурга.

Алзас и Лорен и Польска да одлуче сами о својој судбini.

Балканске државе да се ослободе сваке стране владавине и да се њихова независност осигура од сваког настапа.

### СПРЕМА НА ЗАПАДУ

Париз. — »Тан« пише:

Немачка офаџива на нашем фронту може се већ предвиђати, али зашто нам је гаши непријатељи наглашавају. Саопштили смо шта о томе вели »Дајче Тагесцјутинг«, а сад налазимо исту претњу и у »Теглише Рундштау«. Ево шта тамо пише: »Енглези су већ почели да осећају немачку снагу код Камбрса, а Французи ће ускоро видети да Хинденбург и Лудвигдорф могу да западном фронту учинити више од обично дефаже, јер ће моћи падобраност у артиљерији, коју данас имају наши непријатељи, ускоро надмашати«.

Баденски принц Макс је лично изјавио посланицима:

»Треба да пребе још сву народну снагу за тешке борбе, које нас очекују. Наши непријатељи треба да знају да нашу снагу подржава венецијанска савет. Са тим духом победићемо«.

У рату се у опште нема о бачју, да се обзире на овакве пројекте, али ако они тиме масле да ослабе наше пропре ме за отпор, они се варају. Сва та литература ће нас превратити.

**У АУСТРИЈИ**

Цирих. У буџетској комисији аустријског парламента, у току дебате у буџету министарства привреде, чешки аграрни посланик Удржан изразио је симпатије Чеха за баварску.

Господска Кућа је решила да остане при својим старим одлукама што се тиче ратних издатака.

У Господској Кући аустријских делегација министар војни Штајнер је дао повериљива саопштења о закључењу примирја.

Одговарајући на питање о судбини Јеру-

салима Штелер Штајнер је изјавио да је, према досадашњим извештајима, заузеће Јерусалима било без борбе и да вароши није ни мало оштећена. Према уверавању турске вишке команде није било никаквог важног пустошења. Сад је Јерусалим у борбене зоне.

После тога министар војни одбија неке оптужбе, које је југословенски посланик Корошец изнео против војске и против неких официра. Он протестује, што Корошец хоће да генералише неке испаде, против којих министар обећава да ће наредити истрагу.

Господска Кућа је решила да остане при својим старим одлукама што се тиче ратних издатака. Као у том погледу није постигнут споразум са Сабором, предложен је да се образује заједнички одбор оба дома, који ће израдити један извештај о овом пројекту ратних издатака.

## ДАЛМАЦИЈА

Најглавнија грана народне економије поморство услед туђинских апетита није она, шо ће се морало очекивати једне у првом реду поморске провинције. Крајеви, који се нарочито баве поморством (бродарством), јер топографски висок подлога не пружа им других услова за живот, јесу Боко-которски приморски крајеви, вароши Дубровник и полуострво Пељешац.

Из ових крајева излазио је и излаза кадар поморских капетана за трговачку марину.

Али и ови до пре десетину година кубурили су јер су били осуђени, као служења на паробродима паробродарског пољуржавног аустријског друштва »Лојд«, чији је капитал већим делом немачки. Покушале се отрести и подићи домаћа друштва, али та су једва могла да живи. Па и нису иначе имала услова за живот, јер Далмација захиси само од Трста.

Но последњих десет година променила се ипак ситуација. Јуки стручњаци у мору, прогнани, да по што по тој осмују домаћа јака друштва и заинтересоваше чешки словеначки, хрватски и срчки капитали.

Отапли су многи поморски капитани, као стручњаци у послу, у Трст и ту народним капиталом почели ударати седишта паробродарским друштвима. Почела је борба са

»Лојдом«. Народни инат дигао се и данас имамо у Трсту дректоре разних паробродарских друштава велике прекоокеанске и велике обалне и мале обалне пловнице, све људе из ових поморских далматинских крајева.

А у самој Далмацији са седиштем у Сплиту државило се неколико малих паробродарских друштава у једно, звано »Далмација«.

Дубровник тако носи барјак, јер у самој вароши постоје четири паробродарска друштва, три велика прекоокеанска, слободне пловидбе, и једна мале обалне пловидбе за путнике и трговану од Грејта до Далмације.

»Лојд« је изгубио битку.

Али ово није још ништа. Поморство тек има да постане главна економска грана Далмације.

То ће се дододати само онда, кад Далмација са жељевицама буде везана са залеђем; тада неће сељак бити принуђен, да сељи у Америку, тада ће море накнадити, што је природи омало.

Кад Сплит постане центар трговине у место Трста, Далмација ће цветати, неће више бити пепельуга.

То ће бити само онда, кад она не буде већа експлоатационо земљиште ни Немаца ни Маџара, кад висне из њихових павци, кад буде састав-

ни део независне државе Србија, Хрватска и Словеначка.

Само у овом државном саставу она ће се подићи најчешће другој страни господство над Далмацијом, њу ће јуристи у позор. Далмација је саставни део Босне, Херцеговине, Хрватске, Славоније и западне Србије као свог најближег залеђа.

## ИЗ ПАРЛАМЕНТА

Париз. — Као министар војни Клеманс је поднео парламенту законски пројекат по коме ће радове на бојишној зони радити заробљеници, руски војници, цивилни радници и војници из класе 1890 и 1891. Подносећи овај пројекат, Клеманс је, у једном ватреном говору, изјавио да ће и радници из фабрика, ако буде потребно, отићи на фронт, а њих има 1,200.000. Председник владе начинио је од овог пројекта питање поверења и добио 425 гласова против 73.

После тога је влада поднела скупштини законски пројекат за преглед класе из 1919 године. После дискусије, у којој је Клеманс изложио владино гледиште, предлог закона је једногласно усвојен.

## ШВАЈЦАРСКА

Берн. — Дописник „Шти Паризијена“ интервијуисао је Каландера новог председника швајцарске конференције. Он

је изјавио да, узимајући у праву спољних послова, он је најчешће решен да очува неутралност према свима, најстрожију, најскрупулознију и најлојаднију.

О миру је Каландер рекао да ће он доћи сам по себи кад сазри. Швајцарска се неће упустити да интервенаше међу зараженем неком акцијом, која би промашила циљ и могла удати угледу Швајцарске.

Једном речи, Швајцарска се сме са поверињем че али будност.

Каландер је дуго живео у Италији, познаје је добро и гаји симпатије према њој. Говорио је врло похвално о француској народу и о Француској.

## ИЗ РУСИЈЕ

Бијариц. — У име Клеманса и у своје име, министар спољних послова г. Пишин телеграфисао је г. Извољском и руској колонији захваљујући им за ограничу од садашњих руских управљача и за солидарност са Савезницима. У телеграму г. Клеманс каже:

»Пријужујем се виши нади да видим вашу земљу што скорије слободну од елемената нереда и да се она скоро врати својим старим традицијама, узевши понова активног учешћа у борби, коју смо примили заједно са њом против непријатеља права и слободе.

Крај и сузе мученика најсупљија је капитал свакога народа. То је жива клица, која сваког дана опет рода и донесе плода.

Шта можемо дати лепше мученицима, него да се не забораве, него да се с њима учи младеж и организује народ. Да им се са сузом и радом даде бар нешто задовољења. Они ће знати онда, да нису трпели узалуд, већ да се из њихове крви родила срећа народа.

Ако се безобзирно прву све оно, што се све нашем народу учнило, биће нам то вељано оружје у борби за народне идеале. То ће бити оружје, које нам неће нико мочи да избије из руку. Аргумент је и за највеће слепце, зато ми не можемо одустати од захтева за природном слободом, за народном државом. Ова крв нам је свидочанство, да ти странци немају у срцу друго него љуту иржију за све што је југословенско. Може ли свет онда тражити да идемо заједно (или боље рећено као робови) с људима, који су овако поступали пре ма? Хоће ли се наћи на

Српски народ се ослободио забиље односно свога опстанка и будућности онога дана када је мудри и изврсни шеф америчкога народа објавио одлуку овога народа, да ступа у рат на страни Савезника а за победу слободе, права и

части над варварством и тајнијем. Од тога дана маглећемо на своју будућност са великом мирношћом, уверени да ће наши Савезници а на првом месту Америка извојевати истинску слободу и једнакост за мале народе, то јест, извојевати остварење оне идеје за коју смо ми и наша браћа Хрвати и Словенци готови да пролијемо и последњу кап крви. Молим господу да изваде попити ову чашу у здравље Председника Вилсона којим се Америка а са њоме и цео просвећени свет искупљен око наших Савезника може с правом поносити.«

Обадве ове здравице биле су топло доздрављене. Нарочито дубок утисак је учинила срдчаност министра Способних послова г. Лансинга. (Пресбира.)

## КРВАВА АНКЕТА

Посланички Југословенски клуб настао је да пријупи тачне податке о свима неделима аустро-мађарских власти противу нашег тројменог народа. Један део од тих злочина, веће је у јавности у своме значајном говору посланик Тресић Павићић, које је допуњио својим говором у аустријским делегацијама, др. Корошец. Таква су недавно многобројна и Југословенски клуб хоће да има детаљне податке о свима тим злочинима. У томе циљу Клуб је упутио проглас на народ, молећи сваког појединца, који шта зна о каквоме насиљу, да га о томе извести. Бележећи тај проглас Југословенског Клуба, »Хрватска Држава« пише у своме броју од 14 новембра ово:

Југословенски клуб у Бечу

издао је преко новина позив, да му се шаљу покробне и истините информације о свима политичким гоњењима и — што је још важније о неделима, која су починјена од почетка рата у нашем народу.

Крај и сузе мученика најсупљија је капитул свакога народа. То је жива клица, која сваког дана опет рода и донесе плода.

Шта можемо дати лепше мученицима, него да се не забораве, него да се с њима учи младеж и организује народ. Да им се са сузом и радом даде бар нешто задовољења. Они ће знати онда, да нису трпели узалуд, већ да се из њихове крви родила срећа народа.

Ако се безобзирно прву све оно, што се све нашем народу учнило, биће нам то вељано оружје у борби за народне идеале. То ће бити оружје, које нам неће нико мочи да избије из руку. Аргумент је и за највеће слепце, зато ми не можемо одустати од захтева за природном слободом, за народном државом. Ова крв нам је свидочанство, да ти странци немају у срцу друго него љуту иржију за све што је југословенско. Може ли свет онда тражити да идемо заједно (или боље рећено као робови) с људима, који су овако поступали пре ма?

Цирих. — Јављају из Варшаве да су пољски студенти организовали прошле недеље

јован човек који ће веровати да народ тражи васпостављање старијих прилика после оваквих догађаја? Ради тога се надмо да ће одзив бити јак и да ће се наћи дosta енергичних људи, који ће безстраха све догађаје пренести и пријавити.«

## САОПШТЕЊА

ПОМЕН. — Сродници и пријатељи даваће годишњи помен коњичком потпуковнику Станку Радуловићу 21. тек.

месеца у цркви Св. Сава у 10 ч. пре подне. О овоме извесавају покојникове и своје прије и познаннике.

ЧИТУЉА. — 14. ов. мес. око 8 сати напрасно је умро у кафани код „Битола“, Влахићи, стаклорезац. Погреб је био јуче пре подне из српске болнице. —

Ожалошћени: жена: Спасенија, браћа: Миливој, Драгољуб и Велизар, сестре: Милева и Косара и синоци: Војин Станку Радуловићу 21. тек. слава и Радомир.

## ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

### ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Канонада с прекидима на разним тачкама фронта. Једним успелим испадом у области Курткона добили смо заробљеника. Сукоби патрола јужна од Корбени. На другим странама свуда мирно.

У току многих ваздушних борба француски су пилоти јуче оборили 4 немачка авиона. Осим тога два непријатељска апарата јако општећена, пала су у немачке линије.

### ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

У току децембра 1917 добили смо 1018 заробљеника са 12 официра. За исто време смо запленили 4 топа, 3 рововска оруђа и 103 митраљеза.

Доцније. — Синоћ, после јаке артилеријске припреме, непријатељска одељења су покушала да проруши наше положаје у близини Мерикура. Та су

одељења растерана ватром наше артилерије и нису успеле да дођу до наших ровова. Тада смо их папали у зони између две пруге нашим патролама и добили нешто заробљеника. Непријатељ је претрео и дosta губитака.

Сви други непријатељски испади, јужно од Ланса, на који 70, у близини пута за Менен и северно од Пасшанделе одбијени су и том приликом добили смо нових заробљеника.

### ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Преко дана уобичајена артилеријска акција. Италијанске и енглеске батерије изазвале су експозију иза непријатељске депоа муниције у Фонтенго и југоисточно од Гоњевано.

Инглеске патроле су нападле непријатељске предстраже, наневши им губитака и добивши заробљеника. Десетина ће, натоврених трупама, које су покушале да се исврпају на десну обalu Пјаме, расстрелане су.

## НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

РИМ. — Сенат је, сазнавши за француски успех на италијанском фронту, приредио свечане демонстрације за Француску. Говор г. Орландо одушевљено су сви поздравили. Цела италијанска штампа износи, да сви немачки маневри неће успети и истиче верност Италије.

ХАВР. — Посредовањем шпанског краља постигнут је споразум између Немачке и Белгије што се тиче заробљеника и интернираних. Белгијска влада се обавезује да врати све заробљенике, које је добила у немачким колонијама у Источној Африци а који су сад интернирани у Француској. Немачка влада ће ослободити све жене и децу, која се сад налазе у немачким логорима. Ослобођени Белгијанци моћи ће да бирају, хоће ли се вратити у окупирани Белгију или ће иći у Француску или Швајцарску.

АТИНА. — Г. Вениzelos ће стићи у Атину у недељу.

РИМ. — »Осерваторе Романо« јавља да је јерусалимски патријарх умро у Дамаску.

ПАРИЗ. — »Минхенер Пост« каже да криза угља у Немачкој добија изглед праве катастрофе.

### МАЛИ ОГЛАСИ

Српско Трговачко Друштво Улица Александра Великог број 7, обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове. Препоручује вашем свету, да се користи услугама ове новчане установе за све своје послове. Врши на својој благајни размену свих новчаних монета по повољним дневним курсевима. 9—10